

दानिएलको पुस्तक - संख्या सत्रह

भविष्यवाणीसम्बन्धी सम्बन्धहरू: नबूकदनेसरको सुनको मूर्ति र आइतबारको व्यवस्था

Jeff Pippenger

2023-12-12

बहिनी ह्वाइटले दुराको मैदानमा रहेको सुनको प्रतिमालाई प्रायः आइतबारको व्यवस्थाको रूपमा पहिचान गर्नुहुन्छ।

“दूराको मैदानमा सुनको प्रतिमा स्थापना गरिएझैं, त्यसरी नै एउटा मूर्तिपूजक सबाथ स्थापना गरिएको छ। अनि बाबेलका राजा नबूकदनेसरले जसरी यो आज्ञा जारी गरे कि यस प्रतिमाको सामु झुकेर आराधना नगर्ने सबैलाई मारिनुपर्छ, त्यसरी नै यस्तो घोषणा गरिनेछ कि आइतबारको संस्थालाई आदर नगर्ने सबैलाई कारावास र मृत्युद्वारा दण्डित गरिनेछ। यसरी प्रभुको सबाथ पैतालामुनि कुल्चिन्छ। तर प्रभुले घोषणा गर्नुभएको छ, ‘धिवकार तिनीहरूलाई, जसले अधार्मिक विधिहरू बनाउँछन्, र त्यस्ता कष्टकर लेखहरू लेख्छन्, जो तिनीहरूले निर्धारित गरेका छन्’ [यशैया 10:1]। [सपन्याह 1:14-18; 2:1-3, उद्धृत।]” Manuscript Releases, volume 14, 91.

यस विशेष अंशमा सिस्टर ह्वाइटले सपन्याहको पुस्तकलाई सन्दर्भ गर्नुहुन्छ, र त्यसो गर्दा उनले दानिएल अध्याय दुई र अध्याय तीनको भविष्यवाणीसम्बन्धी सम्बन्धलाई अझ थप स्पष्ट पार्छिन्। सपन्याहले परमेश्वरका जनहरूले आदेश जारी हुनुअघि एकसाथ भेला हुनुपर्ने कुरा देखाउँछन्। उनले तुरहीको एउटा सन्देशको पनि पहिचान गराउँछन्, जुन सहरहरू (राज्यहरू) र गढहरू (मण्डलीहरू) विरुद्ध निर्देशित चेतावनी-सन्देशको प्रतीक हो। उनले एउटा भेला हुने कार्यको पनि पहिचान गराउँछन्, जुन लैव्यवस्था छब्बीसको प्रार्थना अर्पण गरिँदा घटित हुने “सात पल्ट” को तत्त्व हो। उनले “अवाञ्छित जाति” को पनि पहिचान गराउँछन्, र यस सम्पूर्ण क्रममा आइतबारको व्यवस्थाबाट आरम्भ भई ख्रीष्टको दोस्रो आगमनसम्म तीव्र हुँदै जाने परमेश्वरको कार्यकारी न्यायको आगमनमाथि जोड दिन्छन्।

आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी आदेशभन्दा पहिले पशुको प्रतिमाको गठन हुन्छ। पशुको प्रतिमाको गठन नै त्यो दृश्यात्मक परीक्षा हो, जसले परमेश्वरका ती जनहरूलाई सामना गर्छ, जसले यसअघि आहारसम्बन्धी परीक्षा पार गरिसकेका छन्। आदेशअघि, जुन तेस्रो (लिटमस परीक्षा) हो, सपन्याहले “इच्छा नगरिएको जाति” भनेर चिनाएका परमेश्वरका जनहरूलाई एकसाथ भेला हुन बोलाइन्छ। इजकिएलको पहिलो भविष्यवाणी नै भेला हुने सन्देश हो, तर यो केवल तिनीहरूका लागि मात्र पूरा हुन्छ, जसले आफ्नो छरिएको अवस्थालाई चिन्छन् र दानियेलले अध्याय नौमा गरेझैं लैव्यवस्था २६ को प्रार्थना गर्छन्।

परमप्रभुको महान दिन नजिक आएको छ; त्यो नजिकै छ, र अत्यन्तै छिट्टै आइरहेको छ; परमप्रभुको दिनको स्वर पनि सुनिँदै छ: पराक्रमी मानिस त्यहाँ तीतो स्वरले रुनेछ। त्यो दिन क्रोधको दिन हो, सङ्कट र क्लेशको दिन, उजाड र विनाशको दिन, अन्धकार र उदासीको दिन, बादल र घोर अन्धकारको दिन, किल्लाबन्द नगरहरूका विरुद्ध र अग्ला गढहरूका विरुद्ध तुरही र युद्धघोषको दिन। अनि म मानिसहरूमाथि यस्तो सङ्कट ल्याउनेछु कि तिनीहरू अन्धाहरूझैं हिँड्नेछन्, किनकि तिनीहरूले परमप्रभुको विरुद्ध पाप गरेका छन्; अनि तिनीहरूको रगत धूलोझैं खन्याइनेछ, र तिनीहरूको देह गोबरझैं हुनेछ। परमप्रभुको क्रोधको दिनमा न त तिनीहरूको चाँदीले न त तिनीहरूको सुनले तिनीहरूलाई छुटकारा दिन सक्नेछ; तर उहाँको डाहको आगोले सारा देश भस्म पारिनेछ; किनकि उहाँले देशमा बस्ने सबैको शीघ्र अन्त गर्नुहुनेछ। हे अप्रिय ठहरिएको जाति, आफैलाई एकसाथ भेला गर; हो, एकसाथ भेला होओ; आदेश प्रकट हुनुअघि, दिन भुसझैं बित्नुअघि, परमप्रभुको प्रचण्ड क्रोध तिमीहरूमाथि आउनुअघि, परमप्रभुको क्रोधको दिन तिमीहरूमाथि आउनुअघि। हे पृथ्वीका सबै नम्र जनहरू, जसले उहाँको न्यायलाई आचरण गरेका छौ, परमप्रभुलाई खोज; धार्मिकता खोज, नम्रता खोज; हुन सक्छ, परमप्रभुको क्रोधको दिनमा तिमीहरू लुकाइनेछौ। सपन्याह 1:14-2:3।

शास्त्रहरूमा “पराक्रमी मानिस” भनेको शक्ति भएको मानिस हो, र “पराक्रमी मानिस” को पहिलो उल्लेख गिदोन हो।

तब परमप्रभुको एक दूत आएर ओप्राहमा रहेको त्यस ओकको रूखमुनि बस्यो, जो अबीएज्री योआशको थियो; र उनका छोरा गिदोनले मिद्यानीहरूबाट लुकाउनका निम्ति दाखमद्य निचोर्ने ठाउँमा गहुँ कुटिरहेका थिए। तब परमप्रभुको दूत उनलाई देखा परे र उनलाई भने, “हे पराक्रमी वीर, परमप्रभु तिमीसँग हुनुहुन्छ।” गिदोनले उनलाई भने, “हे मेरा प्रभु, यदि परमप्रभु हामीसँग हुनुहुन्छ भने, यी सबै कुरा हामीमाथि किन आइपरे? अनि हाम्रा पितापुर्खाहरूले हामीलाई सुनाएका उहाँका सबै आश्चर्यकर्महरू कहाँ छन्, यसो भन्दै, ‘के परमप्रभुले हामीलाई मिश्रदेशबाट निकालेर ल्याउनुभएन र?’ तर अब परमप्रभुले हामीलाई त्याग्नुभएको छ, र मिद्यानीहरूको हातमा सुम्पिदिनुभएको छ।” तब परमप्रभुले उनलाई हेरेर भन्नुभयो, “तिम्रो यही बलमा जाऊ, र तिमीले इसाएललाई मिद्यानीहरूको हातबाट बचाउनेछौ; के मैले तिमीलाई पठाएको छैन र?” उनले उहाँलाई भने, “हे मेरा प्रभु, म इसाएललाई कसरी बचाऊँ? हेर्नुहोस्, मनश्शेमा मेरो कुल निर्धन छ, र म मेरो पिताको घरानामा सबैभन्दा सानो हुँ।” अनि परमप्रभुले उनलाई भन्नुभयो, “निश्चय नै म तिमीसँग हुनेछु, र तिमीले मिद्यानीहरूलाई एउटै मानिसलाई झैं परास्त गर्नेछौ।” न्यायीहरू ६:११-१६।

सपन्याहमा पराक्रमी पुरुष, जो गिदोन पनि हो, उसले तीतो गरी कराउनुपर्छ। “कराउनु” भन्ने शब्द अन्तिम दिनहरूमा हुने मध्यरातको पुकारको प्रतीक हो, र “तीतो” भन्ने शब्दले धार्मिक आक्रोशलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। गिदोन, अथवा सपन्याहको “पराक्रमी पुरुष,” एलियाहको सन्देशको प्रतीक हो, जसलाई परमेश्वरका जनहरूलाई उनीहरूका पापहरू, र निश्चय नै तिनीहरूका पिताहरूका पापहरू पनि, देखाउने जिम्मेवारी दिइएको छ।

जोरले कराऊ, नरोकिनु; तेरो स्वर तुरहीजस्तै उच्च पार, अनि मेरा प्रजालाई तिनीहरूका अपराध, र याकूबको घरानालाई तिनीहरूका पापहरू देखाऊ। यशैया 58:1.

अन्तिम दिनहरूमा सबै अगमवक्ताहरू एकअर्कासँग सहमत छन्; त्यसैले यशैयाको तुरहीको सन्देश सपन्याहका पराक्रमी पुरुषको “पुकार” पनि हो, जो गिदोन हो, र तिनीहरू सबैले अन्तिम दिनहरूमा एलियाह सन्देशवाहक र उनको कार्यलाई चिनाउँदैछन्। यशैयामा निम्न पदहरूले तिनीहरूको पापलाई दुराग्रहको रूपमा चिनाउँछन्, किनकि तिनीहरू आफूहरूले वास्तवमै प्रभुको आराधना र सेवा गरिरहेका छौं भनी विश्वास गर्छन्।

तथापि तिनीहरू दिनहुँ मलाई खोज्छन्, र मेरो मार्गहरू जान्नमा आनन्द मान्छन्, मानौं तिनीहरू धार्मिकता पालन गर्ने र आफ्ना परमेश्वरको विधिलाई नत्याग्ने कुनै जाति हुन्; तिनीहरू मसँग न्यायका विधिहरू माग्छन्; परमेश्वरको नजिक आउनमा तिनीहरू आनन्द मान्छन्। यशैया 58:2।

शक्तिशाली मानिसको तितो पुकार मध्यरातको पुकारको सन्देश हो, जसमा यो प्रकाशन समावेश छ कि July 18, 2020 परमप्रभुको विरुद्धको एक धृष्ट पाप थियो, जसको पश्चात्ताप गरिनु र स्वीकार गरिनु अनिवार्य छ। मध्यरातको पुकारको सन्देशका मूल तत्त्वहरू पशुको प्रतिमाको गठन, र त्यसपछिको संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि, अनि त्यसपछि संसारमाथि, इस्लामद्वारा ल्याइएको न्याय हुन्।

प्रकाशको पुस्तक ११ का साढे तीन दिनको उजाडस्थानको अन्त्यमा जब लैव्यवस्था २६ को प्रार्थना पूरा हुन्छ, तब बहुमूल्य र हीन छुट्याइनेछन्। बुद्धिमान् र मूर्खहरूसित या त सुनौलो तेल हुनेछ या त हुनेछैन, र त्यस समयमा तिनीहरू गिदोनका “एक जना मानिस” जस्तै हुनेछन्। सपन्याहको अनुसार, आइतबारको व्यवस्थाको आदेशभन्दा अघि, गिदोन—जो एलिया हुन्, जो इजकिएल हुन्, जो पराक्रमी मानिस हुन्—ले मध्यरातको पुकारको सन्देश प्रस्तुत गर्नेछन्, र त्यससँगै परमेश्वरका जनहरूलाई १८ जुलाई २०२० को भविष्यवाणीमा सहभागी भएको आफ्ना पाप देखाउने तीतोपन पनि हुनेछ, साथै त्यो भविष्यवाणी पूर्णतः असफल भएपछि त्यसलाई समर्थन गर्ने तिनीहरूको अनुचित प्रयास पनि।

सपन्याहले अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूको एकसाथ भेला हुने कार्यलाई पहिचान गराउँछन्, जुन आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी आदेश जारी हुनु अघि घटित हुन्छ। यो एकसाथ भेला हुनु इजकिएलको सैतीसौं अध्यायको पहिलो भविष्यवाणीमा पनि प्रतिरूपित गरिएको छ।

यसैले मलाई आज्ञा गरिएको अनुसार मैले अगमवाणी गर्ने; र जब मैले अगमवाणी गरिरहेको थिएँ, तब एउटा आवाज भयो, र हेर, एक कम्पन भयो, अनि ती हड्डीहरू एक-अर्कासँग, प्रत्येक हड्डी आफ्नो हड्डीसँग, जुरेर आए। अनि जब मैले हेरेँ, हेर, तिनीहरूमाथि नसाहरू र मासु चढेर आए, र तिनीहरूलाई माथिबाट छालाले ढाक्यो; तर तिनीहरूमा प्राण थिएन। इजकिएल ३७:७, ८।

इजकिएलले प्रकाशको अध्याय एघारमा उल्लेख गरिएको त्यस शहरको सडकमा मृत अवस्थामा लडेका सुख्खा हड्डीहरूलाई भविष्यवाणी गरे, जहाँ हाम्रा प्रभु पनि क्रूसमा टाँगिनुभएको थियो। तिनीहरू पहिले एकसाथ भेला गरिन्छन्।

र तिनीहरूको मृत शरीर त्यस महान् नगरको सडकमा पर्नेछ, जसलाई आत्मिक अर्थमा सदोम र मिश्र भनिन्छ, जहाँ हाम्रा प्रभु पनि क्रूसमा चढाइनुभएको थियो। अनि मानिसहरू, कुलहरू, भाषाहरू र जातिहरूका मानिसहरूले तिनीहरूको मृत शरीर साढे तीन दिनसम्म हेर्नेछन्, र तिनीहरूको मृत शरीरलाई चिहानमा राख्न नदिनेछन्। अनि पृथ्वीमा बस्नेहरू तिनीहरूको विषयमा आनन्दित हुनेछन्, हर्ष मनाउनेछन्, र एकअर्कालाई उपहारहरू पठाउनेछन्; किनकि यी दुई अगमवक्ताहरूले पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई पीडा दिएका थिए। प्रकाश 11:8-10.

तीन दिन र आधा समाप्तिदर्फ आइपुग्दै गर्दा तिनीहरू भेला गरिएका छन्। तीन दिन र आधाले मत्ती अध्याय पच्चीसको ढिलो हुने समयलाई जनाउँछ, तर यो लेवीव्यवस्था छब्बीसका “सात समय” को तितरबितर पारिनु पनि हो। जो भेला गरिएका छन्, तिनीहरू यसअघि तितरबितर पारिएका थिए, र सपन्याहले तिनीहरूलाई “इच्छा नगरिएको जाति” भनेर चिनाउँछन्। इच्छा नगरिएको त्यो जाति तिनै हुन् जो सडकहरूमा मरेका अवस्थामा थिए, जबकि संसारले तिनीहरूको मृत शरीरहरूका कारण हर्ष मनाइरहेको थियो; तर तिनीहरू भेला गरिन्छन्, र त्यसपछि अन्तिम दिनहरूको अजिङ्गर-शक्तिको आक्रमणको लक्ष्यबिन्दु हुने त्यो जाति बन्छन्, जसले टायरकी वेश्यालाई आफ्नो शिरका रूपमा उठाउँछन्।

आसाफको एउटा गीत वा भजन। हे परमेश्वर, मौन नबस्नुहोस्; चुप नलाग्नुहोस्, र हे परमेश्वर, स्थिर नहुनुहोस्। किनकि, हेर्नुहोस्, तपाईंका शत्रुहरूले कोलाहल मच्चाएका छन्; र तपाईंलाई घृणा गर्नेहरूले शिर उठाएका छन्। तिनीहरूले तपाईंका जनहरूका विरुद्ध छलपूर्ण सल्लाह गरेका छन्, र तपाईंका गुप्त राखिएकाहरूका विरुद्ध परामर्श गरेका छन्। तिनीहरूले भनेका छन्, आओ, र हामी तिनीहरूलाई राष्ट्र हुनबाटै नष्ट गरौं; ताकि इस्राएलको नाउँ फेरि स्मरणमा नआओस्। किनकि तिनीहरूले एकै मनले आपसमा सल्लाह गरेका छन्; तिनीहरू तपाईंका विरुद्धमा गठबन्धनमा बाँधिएका छन्। भजनसंग्रह ८३:१-५।

तिनीहरूको अभिप्राय अन्तिम दिनहरूको आत्मिक इस्राएललाई लिएर नबूकदनेसरको आगोको भट्टीमा फ्याँक्नु हो। जब मृत हड्डीहरूले पहिलोपटक यशैयाको “स्वर” सुन्छन्, मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश पुकार्दै, तिनीहरू अझै साढे तीन दिनको उजाडस्थानमा नै हुन्छन्। त्यसपछि खीष्टले पठाउनुहुनेछ भनी प्रतिज्ञा गर्नुभएको सान्त्वनादातालाई ग्रहण गर्ने वा अस्वीकार गर्ने छनोट तिनीहरूले गर्नेपछि, जसले जुलाई १८, २०२० को तिनीहरूको पापबारे तिनीहरूलाई दोषी ठहर्याउँछ।

“मेरो प्रजालाई सान्त्वना देओ, सान्त्वना देओ,” तिमीहरूका परमेश्वर भन्नुहुन्छ। “यरूशलेमसँग हृदयस्पर्शी वचन बोल, र उसलाई पुकारेर भन, कि उसको युद्धकाल पूरा भएको छ, उसको अधर्म क्षमा गरिएको छ; किनकि उसले आफ्ना सबै पापहरूको निम्ति परमप्रभुको हातबाट दोब्बर पाएकी छे। उजाडस्थानमा पुकार गर्ने एकको स्वर: ‘परमप्रभुको मार्ग तयार पार; मरुभूमिमा हाम्रा परमेश्वरका लागि राजमार्ग सीधा बनाओ। हरेक बेसी उठाइनेछ, र हरेक पर्वत तथा डाँडा होच्याइनेछ; टेढो सीधा पारिनेछ, र उबडखाबड स्थानहरू समथर बनाइनेछन्; अनि

परमप्रभुको महिमा प्रकट हुनेछ, र सबै प्राणीले त्यसलाई एकसाथ देख्नेछन्; किनकि परमप्रभुको मुखले यो भन्नुभएको छ।” यशैया ४०:१-५।

उजाड स्थानमा पुकार गर्ने स्वरको कार्यलाई पहिचान गर्ने उक्त अंशमा केही अत्यन्त विस्तृत जानकारी छ। उसको सन्देश ख्रीष्टको चरित्रको प्रकाशमाथि आधारित हुनेछ, जसरी “महिमा,” जो ख्रीष्टको चरित्र हो, प्रकट गरिने तथ्यले जनाउँछ। परिवीक्षा-अवधिको समाप्ति हुनु ठीकअघि खोलिने येशू ख्रीष्टको प्रकाश ख्रीष्टको चरित्रको त्यही उन्मोचन हो, जसलाई उहाँको चरित्रको त्यस तत्त्वद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जुन अल्फा र ओमेगा भनेर प्रस्तुत गरिएको छ। यो पनि प्रकट गरिनेछ कि उहाँको चरित्र “सत्य” हो।

अर्को एउटा विवरण यो हो कि जब त्यो स्वर कराउन थाल्छ, तब पनि ऊ साढे तीन दिनको उजाडस्थानमै हुन्छ, किनकि ऊ उजाडस्थानमै कराइरहेको हुन्छ। भविष्यवाणीय रूपमा, जब उसको काम आरम्भ हुन्छ, तब दुई साक्षीहरू अझै पनि इज्जकिएलको उपत्यकाभित्र भएर जाने सडकमा मृत अवस्थामै रहेका हुन्छन्। अर्को विशेष तथ्य यो हो कि जब त्यो स्वरले आफ्नो काम आरम्भ गर्छ, सम्पूर्ण संसारलाई त्यस सन्देशमा पहुँच हुनेछ। अर्को अवलोकन यो हो कि त्यो सन्देश अन्तिम दिनहरूको अवधिमा दिइन्छ, जब ख्रीष्टले एक लाख चवालीस हजारका पापहरू मेटाइरहनुभएको हुन्छ, किनकि तिनीहरूको अधर्म क्षमा गरिएको छ। “पंक्तिमाथि पंक्ति” प्रकट गरिएको अर्को दुःखद तथ्य यो हो कि सुसमाचारका आवश्यकताहरू पूरा गर्नेहरू मात्र त्यस इतिहासमा सम्पन्न भइरहेको त्यो क्षमा प्राप्त गर्नेछन्।

लेवीयव्यवस्था छब्बीसको प्रार्थनासँग सम्बन्धित मागहरूप्रति प्रतिउत्तर दिनेहरू मात्रका पापहरू र तिनीहरूका पिताहरूका पापहरू मेटाइनेछन्, किनकि तिनीहरूले “तिनका सबै पापहरूको निम्ति दोब्बर” प्राप्त गरेका हुनेछन्। प्रभुको “हात,” जो तिनीहरूका पापहरू र तिनीहरूका पिताहरूका पापहरूसँग सम्बन्धित छ, पहिलो निराशाको प्रतीक हो, जहाँ प्रभुले एउटा यस्तो भूलमाथि आफ्नो हात राख्नुभयो जसले पहिलो निराशा उत्पन्न गर्‍यो। मिलेराइट इतिहासमा उहाँको हातले परमेश्वरका जनहरूलाई एउटा लुकेको सत्य देख्नबाट रोकेको थियो। त्यस इतिहासमा उहाँको हातले उहाँको दैवीय प्रबन्धलाई प्रतिनिधित्व गरेको थियो। अन्तिम दिनहरूमा उहाँको हातले परमेश्वरद्वारा प्रकट गरिएको सत्यलाई परमेश्वरका जनहरूले अस्वीकार गरेको कुरालाई जनाउँछ, र त्यसपछि उहाँको हातले उहाँको दैवीय न्यायलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

इज्जकिएलको पहिलो भविष्यवाणीको आवाजद्वारा मृतहरू एकसाथ स्वरूपित हुन्छन्, तर अझै पनि शक्तिशाली सेनाको रूपमा उभिएका हुँदैनन्। इज्जकिएल अध्याय सैंतीसको दोस्रो भविष्यवाणीले चारैतिरका हावाहरूबाट आउने श्वास ल्याएर त्यसलाई पूरा गर्दछ।

तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “हावासित भविष्यवाणी गर, हे मानिसका सन्तान, भविष्यवाणी गर, र हावालाई भन, ‘परमप्रभु यहीवा यसो भन्नुहुन्छ: हे श्वास, चारै दिशाका हावाबाट आऊ, र यी मारिएकाहरूमा फुकिदेऊ, ताकि तिनीहरू जीवित होऊन्।’” तब उहाँले मलाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार मैले भविष्यवाणी गरें, र श्वास तिनीहरूमा प्रवेश गर्‍यो, र तिनीहरू जीवित भए, अनि आफ्ना खुट्टामा उभिए—अत्यन्त ठूलो सेना। तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसका सन्तान, यी हड्डीहरू इस्राएलको सारा घराना हुन्। हेर, तिनीहरू भन्छन्, ‘हाम्रा हड्डीहरू सुके; हाम्रो आशा नष्ट भयो; हामी आफ्ना भागबाट काटिएका छौं।’ त्यसकारण भविष्यवाणी गर र तिनीहरूलाई भन, ‘परमप्रभु यहीवा यसो भन्नुहुन्छ: हेर, हे मेरा प्रजाजनहो, म तिमीहरूका चिहानहरू खोल्नेछु, र तिमीहरूलाई तिमीहरूका चिहानहरूबाट निकालेर माथि ल्याउनेछु, अनि इस्राएलको देशमा लैजानेछु। अनि, हे मेरा प्रजाजनहो, जब म तिमीहरूका चिहानहरू खोल्नेछु, र तिमीहरूलाई तिमीहरूका चिहानहरूबाट माथि ल्याउनेछु, तब तिमीहरूले जान्नेछौ कि म नै परमप्रभु हुँ। अनि म मेरो आत्मा तिमीहरूमा राख्नेछु, र तिमीहरू जीवित हुनेछौ, र म तिमीहरूलाई तिमीहरूकै आफ्नै भूमिमा बसाल्नेछु; तब तिमीहरूले जान्नेछौ कि मैले, परमप्रभुले, यो भनेको छु, र यो पूरा गरेको छु, परमप्रभु भन्नुहुन्छ।” इज्जकिएल ३७:१-१४।

इज्जकिएलको भविष्यवाणीको त्यो सास छाप लगाउने सन्देश हो, किनकि त्यो चारै वायुतर्फबाट आउँछ।

यी कुराहरूपछि मैले पृथ्वीका चार कुनामा उभिरहेका चार स्वर्गदूतहरू देखें; उनीहरूले पृथ्वीका चार वायुलाई थामिरहेका थिए, ताकि न त पृथ्वीमाथि, न समुद्रमाथि, न कुनै रूखमाथि हावा चलोस्। अनि मैले अर्को एक स्वर्गदूतलाई पूर्वबाट उक्लेर आइरहेको देखें, जससँग जीवित परमेश्वरको छाप थियो; अनि उसले ठूलो स्वरले ती चार स्वर्गदूतहरूलाई पुकार्यो, जसलाई पृथ्वी र समुद्रलाई हानि गर्ने अधिकार दिइएको थियो, यसो भन्दै, “हामीले हाम्रा परमेश्वरका सेवकहरूलाई तिनीहरूको निधारमा छाप नलगाएसम्म न त पृथ्वीलाई, न समुद्रलाई, न रूखहरूलाई हानि गर।” प्रकाश ७:१-३।

चार वायूहरू पूर्वबाट उठ्छन्, र भविष्यवाणीगत रूपमा इस्लाम दुवै “पूर्वी वायु” र “पूर्वका सन्तानहरू” हो। इज्जिकिएलको “श्वास,” जसले आकार पाएका शरीरहरूलाई “अत्यन्त ठूलो सेनामा” रूपान्तरित गर्छ, त्यही सन्देश हो जसले एक लाख चवालीस हजारलाई छाप लगाउँछ। प्रकाशको पुस्तकको सातौँ अध्यायको छाप लगाउने सन्देश पूर्वबाट उठ्छ। त्यो सन्देश मध्यरातको पुकारको सन्देश हो, र सपन्याहले त्यसलाई “पर्खालले घेरिएका सहरहरूका विरुद्ध, र अग्ला मीनारहरूका विरुद्ध” तुरहीको “चेतावनी” भनेर चिनाउँछन्।

एउटा मीनार मण्डलीको प्रतीक हो।

“दृष्टान्तमा घरधनीले परमेश्वरलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, दाखबारीले यहूदी जातिलाई, र बारले तिनीहरूको सुरक्षा भएको ईश्वरीय व्यवस्थालाई। धरहरा मन्दिरको प्रतीक थियो।” द डिजाएर अफ एजेस, ५९७।

बाइबलको भविष्यवाणीमा एउटा सहर भनेको एउटा राज्य हो। पोपसत्ता “बाबेल,” “त्यो महान् सहर” हो। फ्रान्स र त्यसपछि संयुक्त राज्य अमेरिका “सदोम र मिश्र” को “महान् सहर” हुन्। यरूशलेम “महान् सहर” हो, जो स्वर्गबाट तल ओर्लेर आउँछ। सपन्याहको सन्देश सहरहरू र गढीहरूका विरुद्धमा, अर्थात् मण्डली र राज्यको संयोजनका विरुद्धमा हो, जुन परिभाषाअनुसार पशुको प्रतिरूप हो। यो दानियल अध्याय दुईको “गुप्त” सन्देश हो।

आइतबार-व्यवस्थाको आदेश जारी हुनुभन्दा ठीक अघि, अर्थात् दानियल अध्याय तीनको नबूकदनेसरको सुनको मूर्तिको परीक्षाको समयमा, मृत देहहरू जागृत हुन्छन् र एक शक्तिशाली सेनामा रूपान्तरित हुन्छन्, ताकि तिनीहरूले कलीसिया र राज्यको संयोजनको गठनलाई चिनाउने र त्यसको विरोध गर्ने सन्देश घोषणा गर्न सक्न्; साथै, यसले इस्लाम नै त्यो ईश्वरीय साधन हो, जसलाई परमेश्वरले अतीतको इतिहासमा जसरी प्रयोग गर्नुभएको थियो, त्यसरी नै आइतबार-आराधनालाई लागू गर्नेहरूमाथि आफ्नो न्याय कार्यान्वयन गर्न प्रयोग गर्नुहुन्छ भन्ने कुरा पनि चिनाउँछ। यस सन्देशले यो पनि चिनाउँछ कि जब त्यो मूर्ति पूर्ण रूपमा विकसित हुन्छ र पशुको छाप लागू गराउँछ, तब न्याय कार्यान्वित गरिनेछ।

दानियल अध्याय ३ मा आइतबारको व्यवस्थासम्म पुर्‍याउने र त्यहीँ परिपक्वतामा पुग्ने पशुको प्रतिमाबारे कुनै प्रत्यक्ष सन्दर्भ छैन, तर पहिलो र दोस्रो सन्देशबिना तेस्रो सन्देश हुन सक्दैन; किनकि दानियल अध्याय २ दानियल अध्याय ३ मा प्रतिनिर्देशित सत्यहरूको प्रकटीकरणमा समावेश हुनैपर्छ। अध्याय २ को प्रतिमासम्बन्धी स्वप्नको “गुप्त कुरा” ले परमेश्वरका जनहरूलाई नबूकदनेसरको पशुको प्रतिमासम्बन्धी जीवन र मृत्युका निहितार्थहरू चित्र आइपुगेको कुरा पहिचान गराउँछ।

पवित्र तर्कले यो माग गर्दछ कि जब नबूकदनेसरले आफ्नो सुनौलो मूर्तिको समर्पण-समारोह गर्ने निश्चय गर्यो, तब पहिले त्यो मूर्ति निर्माण गरिएको हुनुपर्थ्यो, र संगीतकारहरूले समारोहमा बजाउने संगीतको अभ्यास गर्नुपर्ने थियो। उत्खनन, जग हालिने, बाँसको मचान खडा गरिने, र कामदारहरूको आवतजावत हुने गरी केही समयावधि भरी निर्माणको अग्रिम तयारी भइरहेको हुनैपर्थ्यो, र त्यो तयारी नबूकदनेसरको सपनाको प्रतिमाको निर्माण थियो; तर नबूकदनेसरको अहंकारले बाइबल-भविष्यवाणीका सबै राज्यहरूको होइन, केवल एउटै पशुको मात्र प्रतिमा बनाउने निर्णय गर्यो। त्यस प्रतिमाको निर्माण नै त्यो परीक्षा हो, जुन कृपाको समय समाप्त हुनुअघि, र तिनीहरूलाई छाप लगाइनुअघि, संगीत बज्नुअघि, परमेश्वरका जनहरूले पार गर्नेपर्छ।

पवित्रीकृत तर्कले यो पनि चिन्हित गर्दछ कि सुनको मूर्तिको प्रतिष्ठाका लागि गरिएको अग्रिम तयारीका साक्षी शद्रक, मेशक र अबेदनगो मात्र हिब्रू दासहरू थिएनन्। उनीहरू त केवल त्यस्ता हिब्रूहरू थिए जसले ती तयारीहरूको निहितार्थलाई जीवन र मृत्युको चेतावनीको रूपमा बुझे, र आउँदै गरेको संकटका लागि आफ्नै व्यक्तिगत तयारी गरे।

यस लेखको आरम्भमा दिइएको सिस्टर ह्याइटको उक्त अंशमा, उहाँले सपन्याहको आज्ञालाई केवल नबूकदनेसरको सुनको मूर्ति र आइतबारको व्यवस्थासँग मात्र समकक्ष राख्नुहुन्न, तर उहाँले यशैयाको अधर्मी आज्ञालाई पनि पहिचान गर्नुहुन्छ।

धिवकार तिनीहरूलाई, जसले अन्यायपूर्ण आदेशहरू जारी गर्छन्, र जसले आफूले तोकेका कठोर अत्याचारहरू लेख्छन्; ताकि तिनीहरूले दरिद्रहरूलाई न्यायबाट वञ्चित गरून्, र मेरा प्रजाका गरिबहरूबाट तिनीहरूको अधिकार खोसून्, ताकि विधवाहरू तिनीहरूको सिकार बनून्, र तिनीहरूले टुहुराहरूलाई लुटून्! अनि निरीक्षणको दिनमा, र टाढाबाट आउने विनाशमा तिमीहरूले के गर्नेछौ? सहायता पाउन तिमीहरू कसकहाँ भान्छौ? र आफ्नो महिमा तिमीहरू कहाँ छोड्नेछौ? यशैया 10:1-3.

यशैयाहको “अन्यायी आज्ञा” भनेको आइतबारको व्यवस्था हो, र यही संयुक्त राज्यका लागि “भेटघाटको दिन” तथा “उजाडपन” हो, किनकि “राष्ट्रिय धर्मत्याग” पछि “राष्ट्रिय विनाश” आउँछ। यशैयाहका अनुसार, आइतबारको व्यवस्था, जुन नबूकदनेसरको सुनौलो मूर्ति पनि हो, त्यस समयमा “उजाडपन” “टाढाबाट आउनेछ।”

यसलाई सम्झ, र आफूलाई पुरुषझैं स्थिर पार; हे अपराधीहरू हो, यसलाई फेरि मनमा ल्याओ। प्राचीनकालका अधिल्ला कुराहरू सम्झ; किनकि म नै परमेश्वर हुँ, र अरू कोही छैन; म नै परमेश्वर हुँ, र मसँग तुल्य कोही छैन। म आदि देखि अन्तको घोषणा गर्ने, र प्राचीनकालदेखि अझै नभएका कुराहरू बताउने हुँ, यसो भन्दै, मेरो अभिप्राय अटल रहनेछ, र म आफ्नो सम्पूर्ण इच्छा पूरा गर्नेछु; पूर्वबाट एक हिंस्रक चरा, टाढाको देशबाट मेरो अभिप्राय कार्यान्वयन गर्ने मानिसलाई बोलाउने हुँ; हो, मैले यसो भनेको छु, र म यसलाई पूरा पनि गराउनेछु; मैले यो उद्देश्य गरेको छु, र म यसलाई गर्ने पनि छु। हे कठोरहृदयहरू हो, जो धार्मिकतादेखि टाढा छौ, मेरो कुरा सुन। म आफ्नो धार्मिकता नजिक ल्याउँछु; त्यो टाढा रहनेछैन, र मेरो उद्धार विलम्ब हुनेछैन; अनि म सियोनमा, इस्राएलका लागि, जो मेरो महिमा हो, उद्धार स्थापित गर्नेछु। यशैया 46:8-13।

यशैयाहले यस खण्डलाई ढिलाइको समयको अन्त्यमा राख्छन्, किनकि त्यस बेला उहाँको “मुक्ति” अब “ढिलाइ” गर्नेछैन। यो प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारका साढे तीन दिनको अन्त्यमा हो। ढिलाइको समयको अन्त्य मध्यरातको पुकारको सन्देशको आगमनद्वारा चिह्नित हुन्छ, जब इज्जिकिएलको महान् सेना उठेर खडा हुन्छ। तिनीहरू जब खडा हुन्छन्, तब तिनीहरू प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारमा एउटा ध्वजको रूपमा उठाइन्छन्।

अनि साढे तीन दिनपछि परमेश्वरबाट जीवनको आत्मा तिनीहरूभित्र प्रवेश गर्‍यो, र तिनीहरू आफ्ना खुट्टामा उभिए; अनि तिनीहरूलाई देखेहरूमाथि ठूलो भय पर्‍यो। अनि तिनीहरूले स्वर्गबाट तिनीहरूलाई यसो भनी रहेको एउटा ठूलो स्वर सुने, “यहाँ माथि आओ।” अनि तिनीहरू बादलमा स्वर्गतर्फ उक्लिए; र तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई देखे। अनि त्यही घडी एउटा ठूलो भूकम्प भयो, र सहरको दशौँ भाग ढल्यो, र त्यस भूकम्पमा मानिसहरूमध्ये सात हजार मारिए; अनि बाँकी रहेकाहरू भयभीत भए, र स्वर्गका परमेश्वरलाई महिमा दिए। दोस्रो हाय बितिसकेको छ; र, हेर, तेस्रो हाय चाँडै आउँदैछ। प्रकाश 11:11-14।

प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारका दुई साक्षीहरू ध्वजाका रूपमा स्वर्गमा उक्लन्छन्, त्यही घडी भूकम्पसँगै, जुन आइतवारको व्यवस्था हो। त्यस समयमा, अथवा यूहन्नाले भनेझैं, “त्यही घडीमा,” यशैया अध्याय छयालिसअनुसार, परमेश्वरले “त्यो मानिस” लाई बोलाउनुहुन्छ, जसले उहाँको योजना कार्यान्वयन गर्छ, र जो “पूर्वबाट आएको एक लोभी चरा” पनि हो। त्यो लोभी चरा, अर्थात् परमेश्वरले आफ्नो योजना कार्यान्वयन गर्न प्रयोग गर्नुहुने “त्यो मानिस,” “टाढाको देश” बाट आउँछ। यशैया अध्याय दसमा, “अन्यायी आज्ञा” को समयमा, जुन आइतवारको व्यवस्था हो, संयुक्त राज्य अमेरिकाको “उजाड” “टाढाबाट” आउँछ। “पूर्व” इस्लामको प्रतीक हो, किनकि भविष्यवाणीमा तिनीहरू दुवै “पूर्वका सन्तानहरू” र “पूर्वी बतास” हुन्। भविष्यवाणीमा “चरा” एउटा धर्म हो, जसरी बाबेललाई

घृणित र अशुद्ध चराहरूले भरिएको पिँजडाका रूपमा चित्रण गरिएको छ। पूर्वको टाढाको देशबाट आउने “लोभी चरा” इस्लाम धर्म हो।

अनि उसले ठूलो स्वरले शक्तिसाथ करायो, यसो भन्दै, महान् बेबिलोन पतित भयो, पतित भयो, र दुष्टात्माहरूको वासस्थान, हरेक अशुद्ध आत्माको गढ, अनि हरेक अशुद्ध र घृणित पक्षीको पिँजरा भएको छ। प्रकाश १८:२।

आधुनिक बेबिलोनको त्रि-एकताले शासनका तीन रूपहरूलाई, साथै धर्मका तीन रूपहरूलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छ। संयुक्त राष्ट्रसंघको धर्म आत्मावाद हो, संयुक्त राज्य अमेरिकाको धर्म धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवाद हो, र पोपको धर्म क्याथोलिकवाद हो। ती सबै धार्मिक विश्वास-प्रणालीहरूलाई कहिलेकाहीँ स्त्रीहरूका रूपमा, तर चराबाट पनि प्रतीकित गरिन्छ। यही संयुक्त राष्ट्रसंघको धार्मिक तथा राजनीतिक शक्ति—जसमा संयुक्त राज्य अमेरिका प्रमुख राजाको रूपमा रहेको छ—ले पोपतन्त्रलाई पृथ्वीको सिंहासनमा स्थापित गर्छ। जकरियाको पुस्तकमा, पोपलाई स्थापित गर्नेहरू दुई चरा हुन्; यही पोपलाई प्रेरित पावलले दोस्रो थिस्सलोनिकीमा “त्यो दुष्ट” भनेर चिनाएका छन्।

तब मसँग बोल्ने स्वर्गदूत अघि बढे, र मलाई भने, “अब आफ्ना आँखा उठाएर हेर, यो के हो जो निस्केर जाँदैछ?” अनि मैले भनेँ, “यो के हो?” उनले भने, “यो एउटा एपा हो जो निस्केर जाँदैछ।” उनले अझै भने, “सम्पूर्ण पृथ्वीभरि यही तिनीहरूको रूप हो।” अनि हेर, एक तोडा सिसा उठाइयो; र त्यो एपासको बीचमा बसिरहेकी एउटी स्त्री थिई। अनि उनले भने, “यो दुष्टता हो।” अनि उनले त्यसलाई एपासको बीचमा फ्याँकिदिए; र त्यसको मुखमाथि सिसाको तोडा फ्याँकिदिए। तब मैले आफ्ना आँखा उठाएँ, र हेरेँ, अनि हेर, त्यहाँबाट दुई जना स्त्रीहरू निस्केर आए, र तिनीहरूका पखेटाहरूमा बतास थियो; किनकि तिनीहरूका पखेटा सारसका पखेटाजस्तै थिए; अनि तिनीहरूले त्यो एपालाई पृथ्वी र आकाशको बीचमा उठाए। तब मैले मसँग बोल्ने स्वर्गदूतलाई भनेँ, “यीहरूले एपालाई कहाँ लगिरहेका छन्?” अनि उनले मलाई भने, “शिनार देशमा त्यसका निम्ति एउटा घर निर्माण गर्न; र त्यो स्थापित गरिनेछ, र त्यहाँ आफ्नै आधारमाथि राखिनेछ।” जकरिया ५:५-११।

एपा भनेको नापतौल गर्न प्रयोग गरिने एउटा टोकरी हो। पापसी बीचमा बसेकी एपा, अथवा टोकरी, राख्ने ती दुई स्त्रीहरू दुई मण्डलीहरू हुन्। दुई धर्महरूले बाइबलमा “त्यो दुष्ट” भनेर परिभाषित गरिएको त्यस धर्मलाई लिएर शिनारको देशमा त्यसका लागि एउटा घर बनाउनेछन्। शिनार भनेको बाबेलको अर्को नाम हो, र अन्तिम दिनहरूमा क्याथोलिक मण्डली महान् बाबेल हो।

बाबेलमा त्यस दुष्टा स्त्रीलाई “स्थापित” गर्ने ती दुई स्त्रीहरूको “पखेटाहरूमा बतास” छ। ती स्त्रीहरू चराहरू पनि हुन्, किनकि तिनीहरूसँग “पखेटा” छन्, र त्यस स्त्रीलाई स्थापित गर्ने तिनीहरूको औचित्य इस्लामको “बतास” हो, किनकि इस्लामले हरेक मानिसको हातलाई एकसाथ ल्याउँछ। माथि उठाइएकी त्यो स्त्री सन् १७९८ मा लागेको आफ्नो घातक घाउदेखि नै एफाहभित्र बन्दी बनाइएकी थिई, किनकि ऊ रहेकी एफाहको मुखमाथि सीसाको ढकनी राखिएको थियो। तर जब नबूकदनेसरको आराधना-समारोहको संगीत आरम्भ हुन्छ, तब धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवाद र स्पिरिचुअलिज्मका ती दुई स्त्रीहरूले त्यस सीसाको ढकनी हटाउँछन्, र सातमध्ये एक भएको आठौँ शिरलाई माथि उठाउँछन्।

“जब हामी अन्तिम सङ्कटतर्फ अग्रसर हुँदैछौँ, तब प्रभुका साधनहरूका बीचमा मेलमिलाप र एकता विद्यमान हुनु अत्यन्तै महत्त्वपूर्ण कुरा हो। संसार आँधी, युद्ध र मतभेदले भरिएको छ। तैपनि एउटै शिर—पापीय सत्ता—अन्तर्गत, मानिसहरू उहाँका साक्षीहरूको व्यक्तिमा परमेश्वरको विरोध गर्न एकजुट हुनेछन्। यो एकता त्यस महान् धर्मत्यागीले दृढ बनाएको छ। सत्यको विरुद्ध युद्ध गर्न आफ्ना कार्यकर्ताहरूलाई एकताबद्ध पार्ने प्रयास गर्दै गर्दा, त्यसले सत्यका समर्थकहरूलाई विभाजित र तितरबितर पार्न पनि काम गर्नेछ। ईर्ष्या, दुष्ट शङ्का, र निन्दा, कलह र फूट उत्पन्न गर्न त्यसद्वारा उक्साइन्छन्।” Testimonies, volume 7, 182.

त्रिविध एकताले पोपसत्तालाई शिरका रूपमा उचाल्छ, किनकि तिनीहरूको अभिप्राय अभिलषित नगरिएको जातिलाई नष्ट गर्नु हो।

किनकि हेर, तेरा शत्रुहरूले कोलाहल मच्चाएका छन्; र तँलाई घृणा गर्नेहरूले टाउको उठाएका छन्। तेरा जनहरूको विरुद्ध तिनीहरूले धूर्त युक्ति रचेका छन्, र तेरा गुप्त राखिएकाहरूको विरुद्ध परामर्श गरेका छन्। तिनीहरूले भनेका छन्, आओ, हामी तिनीहरूलाई जाति नै नबस्ने गरी नाश गरौं, ताकि इस्राएलको नाम फेरि सम्झनामा नआओस्। भजनसंग्रह ८३:२-४।

एउटा चरा एउटा धर्म हो, र “पूर्वबाट आउने लुटाहा चरा” जसलाई परमेश्वरले आइतबारको व्यवस्थाको “घडी” मा, जब मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश घोषणा गरिँदै हुन्छ, बोलाउनुहुन्छ, त्यो इस्लाम हो। त्यसैले ठीक त्यही घडीमा, जब पुनर्जीवित मृतकहरू निशानका रूपमा स्वर्गतिर उक्लन्छन्, इस्लामको “तेस्रो हाय” चाँडै आउँछ। यही कारणले यशैयाले अध्याय दशको पद एकमा यसो भन्छन्, “हाय” ती मानिसहरूलाई जसले अन्यायी आदेशहरू जारी गर्छन्। प्रकाशको पुस्तकका “हाय”-हरू इस्लाम हुन्, र इस्लाम नै त्यो ईश्वरीय न्याय, वा साधन, वा लाठी (यशैया १०:५) हो, जसलाई परमेश्वरले आइतबारको आराधना लागू गरेको कारण संयुक्त राज्य अमेरिकालाई दण्ड दिन प्रयोग गर्नुहुन्छ।

यशैया अध्याय छयालीसले “पूर्वबाट आउने भयानक शिकारी चरालाई” “मेरो सल्लाह पूरा गर्ने मानिस” भनी चिनाउँछ। त्यो “मानिस” इस्लाम हो, र उसलाई “टाढाको देशबाट” आएको भनिएको छ, किनकि परमेश्वरले आइतबारको पालन लागू गरिनुको कारण संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि, र त्यसपछि संसारमाथि, न्याय गर्न “अभिप्राय” गर्नुभएको थियो; जसरी उहाँले पहिलेका समयमा मूर्तिपूजक रोम र पहिलो चार तुरहीहरूसँग, अनि त्यसपछि पोपीय रोमसँग पाँचौं र छैटौं “हाय” तुरहीहरूमा गर्नुभयो। यशैया अध्याय छयालीसमा उहाँको उद्देश्य “पूर्वबाट आउने भयानक शिकारी चरा” लाई बोलाउनु हो, र उहाँ आफ्नो सल्लाह र उद्देश्य बुझ्न चाहने आफ्ना जनहरूलाई यसरी जानकारी दिनुहुन्छ: “प्राचीनकालका अधिल्ला कुराहरू सम्झ; किनकि म नै परमेश्वर हुँ, र मबाहेक अरू कोही छैन; म परमेश्वर हुँ, र म जस्तो कोही छैन, आरम्भदेखि अन्तको घोषणा गर्ने, र प्राचीनकालदेखि अहिलेसम्म नभएका कुराहरू बताउने, यसो भन्दै, मेरो सल्लाह स्थिर रहनेछ, र म मेरो सम्पूर्ण इच्छा पूरा गर्नेछु।”

यशैया अध्याय १० को पद ३ मा, यशैयाले तीनवटा महत्त्वपूर्ण प्रश्नहरू अभिलेख गरेका छन्:

र परमेश्वरको दर्शनको दिनमा, र टाढाबाट आउने उजाडपनमा, तिमीहरू के गर्नेछौ? सहायता पाउन तिमीहरू कोकहाँ भाग्नेछौ? र आफ्नो महिमा तिमीहरू कहाँ छोड्नेछौ? यशैया १०:३.

अन्तिम प्रश्नले यो पहिचान गर्दछ कि अन्यायी आज्ञाद्वारा गौरवशाली देशले आफ्नो गौरव गुमाउँछ। संयुक्त राज्य अमेरिकाको गौरव संविधान हो, जुन आइतबारसम्बन्धी व्यवस्थाद्वारा पूर्ण रूपमा उल्टाइन्छ।

“र संविधानले जनतालाई स्वशासनको अधिकारको प्रत्याभूति दिन्छ, यस व्यवस्थासहित कि जनमतद्वारा निर्वाचित प्रतिनिधिहरूले कानुन निर्माण र कार्यान्वयन गर्नेछन्। धार्मिक विश्वासको स्वतन्त्रता पनि प्रदान गरिएको थियो, र प्रत्येक व्यक्तिलाई आफ्नै अन्तःकरणको निर्देशनअनुसार परमेश्वरको आराधना गर्न अनुमति दिइएको थियो। गणतन्त्रवाद र प्रोटेस्टेन्टवाद राष्ट्रका मौलिक सिद्धान्तहरू बने। यी सिद्धान्तहरू नै यसको शक्ति र समृद्धिको रहस्य हुन्।” *The Great Controversy*, 441.

संविधान नै त्यही महिमालाई चिनाउँछ, जुन आइतबारको व्यवस्थाको समयमा धूलोमा छाडिन्छ।

“जुन राष्ट्रका लागि परमेश्वरले यति अद्भुत रीतिले कार्य गर्नुभएको छ, र जसमाथि उहाँले सर्वशक्तिमत्ताको ढाल फैलाउनुभएको छ, त्यसले जब प्रोटेस्टेन्ट सिद्धान्तहरू त्याग्छ, र आफ्नो व्यवस्थापिकाद्वारा धार्मिक स्वतन्त्रतालाई सीमित गर्ने कार्यमा रोमनवादलाई मान्यता र समर्थन दिन्छ, तब आफ्ना सत्यनिष्ठ जनहरूका लागि परमेश्वरले आफ्नै शक्तिमा कार्य गर्नुहुनेछ। रोमको अत्याचार प्रयोग गरिनेछ, तर ख्रीष्ट हाम्रो शरणस्थान हुनुहुन्छ।” *Testimonies to Ministers*, 206.

यशैयाहको “अधर्मी आज्ञा,” अर्थात् आइतबारको व्यवस्था, लागू हुँदा संयुक्त राज्य अमेरिकाको महिमा अन्त हुन्छ, र त्यसपछि तेस्रो “हाय” को इस्लामको आक्रमणको सामना गर्न सहायता प्राप्त गर्न भविष्यवाणीअनुसार संयुक्त राष्ट्रसंघतर्फ—प्रकाशको पुस्तक अध्याय सत्रको दस-राजाको महासंघतर्फ—पलायन गर्दा, यशैयाहको दोस्रो प्रश्नको

उत्तर तुरुन्तै दिन्छ। तीनवटा प्रश्नहरूमध्ये पहिलो प्रश्नले आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी त्यस उजाडको परिवेश पहिचान गर्दछ, जसले संयुक्त राज्य अमेरिकालाई सम्पूर्ण संसारलाई मण्डली र राज्यको संयोजन स्वीकार गराउन बाध्य पार्ने आफ्नो अर्को कार्य आरम्भ गराउँछ; यो संयोजन संयुक्त राष्ट्रसंघ र क्याथोलिक चर्चको एकीकरणद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जहाँ त्यस अपवित्र सम्बन्धमाथि पोपको नियन्त्रण रहन्छ। त्यसले त्यस उजाडलाई “भेटघाटको दिन” भनी सम्बोधन गर्दछ। यी सबै भविष्यसूचक यथार्थताहरू सुनको मूर्तिको निम्ति नबूकदनेस्सरको समर्पण-सभासँग मेल खान्छन्।

हामी अर्को लेखमा दानियेलको तेस्रो अध्यायलाई निरन्तरता दिनेछौं।

“नबूकदनेसर र बेलशज्जारको इतिहासमा, परमेश्वरले आजका मानिसहरूसित बोल्नुहुन्छ। यस दिनमा पृथ्वीका बासिन्दाहरूमाथि आइपर्ने दण्ड तिनीहरूले ज्योतिलाई अस्वीकार गरेका कारण हुनेछ। न्यायमा हाम्रो दोषसिद्धि हामी भूलमा जीवन बिताएका थियौं भन्ने तथ्यबाट उत्पन्न हुने छैन, तर सत्य पत्ता लगाउने स्वर्गबाट पठाइएका अवसरहरूलाई हामीले उपेक्षा गरेका थियौं भन्ने तथ्यबाट हुनेछ। सत्यसँग परिचित हुने साधनहरू सबैको पहुँचभित्र छन्; तर विलासी, स्वार्थी राजाजस्तै, हामी मनलाई समृद्ध तुल्याउने र सत्यका ईश्वरीय खजानाहरूका तुलनामा कानलाई मोहित पार्ने, आँखालाई प्रसन्न तुल्याउने, र तालुलाई तुष्ट पार्ने कुराहरूमा बढी ध्यान दिन्छौं। सत्यद्वारा हामी त्यो महान् प्रश्नको उत्तर दिन सक्छौं, ‘म उद्धार पाउन के गरूँ?’” Bible Echo, September 17, 1894.